

Disciplinaire Commissie voor Niet-Elitesporters NADO Vlaanderen
--

Zaak:**Nummer:**

Beticht van: het plegen van een dopingpraktijk naar aanleiding van een kickboksvedstrijd te [...] 2015, namelijk een inbreuk op artikel 6 en artikel 3, 1° van het decreet van 25 mei 2012 betreffende de preventie en bestrijding van doping in de sport, door het zich als sporter niet onthouden te hebben van dopingpraktijken, meer bepaald de aanwezigheid van een verboden stof of van een metaboliet of marker daarvan in een monster dat afkomstig is van de sporter, in het bijzonder furosemide.

Inzake: [Sporter]

geboren:

wonend:

1. De disciplinaire commissie nam kennis van:

- het analysecertificaat van 24 maart 2015 van het erkende dopingcontrolelaboratorium in Zwijnaarde waaruit blijkt dat in het urinestaal furosemide werd aangetroffen;
- het aangetekend schrijven van 28 juli 2015 waarmee de sporter verzet aantekent tegen de beslissing van de disciplinaire commissie van 17 juli 2015;
- het aangetekend schrijven van 31 juli 2015 waarmee de sporter werd uitgenodigd om aanwezig te zijn op de openbare zitting van 25 augustus 2015 in voortzetting gesteld naar de zitting van 27 oktober 2015;
- de overige (procedure)stukken van het dossier.

2. Op de zittingen van [...] 2015 hoorde de disciplinaire commissie in het Nederlands:

- Yves Defoort, als vertegenwoordiger van de NADO Vlaanderen, op zijn verzoek;
- de sporter in zijn middelen van verdediging.

3. Op zaterdag [...] 2015 vond te [...] een dopingcontrole plaats; het betrof een controle binnen wedstrijdverband, n.a.v. een wedstrijd kickboksen onder de koepel van IKFKB.

De sporter, die breedtesporter is (art. 2, 13° Antidopingdecreet van 25 mei 2012), werd rechtsgeldig opgeroepen voor de dopingcontrole; over de rechtsgeldigheid van de oproeping is geen betwisting.

Het beproevingsverslag toont aan dat het urinemonster van de sporter furosemide, een diureticum, bevatte. Het analyseresultaat wordt door de sporter niet betwist.

4. Er is sprake van een afwijkend analyseresultaat (adverse analytical finding, AAF) in het urinemonster van de sporter, namelijk uit een rapport van een WADA-geaccrediteerd of door het WADA goedgekeurd controlelaboratorium blijkt dat in een monster van de sporter de aanwezigheid is gevonden van een verboden stof of van de metaboliëten of markers ervan (art. 2, 2° Antidopingdecreet van 25 mei 2012).

Furosemide komt voor op de verboden lijst 2015 (ministerieel besluit van 26 november 2014 houdende vaststelling van de verboden lijst, vermeld in artikel 9 van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 oktober 2012 houdende uitvoering van het decreet van 25 mei 2012 betreffende de preventie en bestrijding van doping in de sport, *B.S.*, 12 december 2014), nl. onder artikel 1, §3, 5°, 10, zijnde de *diuretica en andere maskerende middelen*. Het is een specifiek middel, verboden binnen wedstrijdverband.

De inbreuk is het feit dat het verboden middel of de verboden middelen in het lichaam van de sporter aanwezig waren: dat is wat de sporter wordt te last gelegd. Dit wordt voldoende aangetoond door het analyseresultaat. De sporter is verantwoordelijk voor de middelen die in zijn lichaam aanwezig zijn; hierdoor is er geenszins omkering van de bewijslast. De sporter kan aantonen aan de inbreuk geen schuld te hebben of slechts een niet-significante schuld, wat de sporter *in casu* niet doet.

De sporter betwist, zoals gezegd, het analyseresultaat niet. Hij stelt echter dat het middel hem werd voorgeschreven door zijn behandelend arts dr. [...] voor de behandeling van hypertensie en verhoogde bloeddruk.

De commissie heeft de sporter de gelegenheid geboden retroactief een TTN aan te vragen, doch hij bekwam deze toestemming niet.

Voor de commissie liet de sporter naderhand weten dat zijn behandelend arts iedere verdere medewerking in verband met de disciplinaire afhandeling van de dopingpraktijk weigert. De sporter ging niet in op het aanbod van de disciplinaire commissie advies bij een andere arts in te winnen: hij verkoos verdere behandeling van de zaak.

In het kader van de antidopingreglementering is schuld: elk plichtsverzuim of elk gebrek aan zorgvuldigheid die in een bepaalde situatie vereist is (art. 2, 52° Antidopingdecreet van 25 mei 2012). Factoren die bij de beoordeling van de schuldgraad van een sporter of begeleider in aanmerking moeten worden genomen, zijn bijvoorbeeld de ervaring van de sporter of begeleider, of de sporter of begeleider minderjarig is, speciale overwegingen zoals een handicap, het risico dat de sporter had moeten zien en de zorgvuldigheid en voorzichtigheid die de sporter aan de dag heeft gelegd met betrekking tot wat het gepercipieerde risico had moeten zijn. Bij de beoordeling van de schuldgraad van een sporter of begeleider moeten de in overweging genomen omstandigheden specifiek en relevant zijn voor de verklaring van het feit dat de sporter of begeleider is afgeweken van het verwachte standaardgedrag.

Het te last gelegde is bewezen en is de sporter toerekenbaar en verwijtbaar.

5. Gelet op het bewijs van het feit te last gelegd aan de sporter en zoals hiervoor omschreven, dient de sporter een sanctie te worden opgelegd zoals voorzien door het Antidopingdecreet van 25 mei 2012;

Artikel 42, §1, 1°, Antidopingdecreet van 25 mei 2012 bepaalt bij een eerste overtreding, de uitsluiting van de sporter als volgt: voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, 1°, 2° of 6° :

- a) vier jaar uitsluiting als het opzettelijk was, tenzij paragraaf 6 van toepassing is;
- b) twee jaar uitsluiting als het niet opzettelijk was (tenzij paragraaf 4, 5 of 6 van toepassing is).

Als de dopingpraktijk verband houdt met een specifieke stof, dient het bewijs van het opzettelijk karakter geleverd te worden door NADO Vlaanderen. Als de dopingpraktijk verband houdt met een niet-specifieke stof dient het bewijs van het niet-opzettelijk karakter geleverd te worden door de sporter.

In het kader van de dopingreglementering is een dopingpraktijk opzettelijk in het volgende geval: de sporter of begeleider heeft handelingen gesteld waarvan hij of zij wist dat ze een dopingovertreding waren of dat er een aanzienlijk risico was dat de handelingen een dopingovertreding zouden kunnen zijn of tot gevolg zouden kunnen hebben en dat risico kennelijk heeft genegeerd (art. 2, 46° Antidopingdecreet van 25 mei 2012). Een dopingovertreding die het gevolg is van een afwijkend analyseresultaat voor een stof die alleen binnen wedstrijdverband verboden is, wordt geacht, tot het bewijs van het tegendeel is geleverd, niet opzettelijk te zijn als het een specifieke stof betreft en de sporter kan aantonen dat de verboden stof buiten wedstrijdverband werd gebruikt. Een dopingovertreding die het gevolg is van een afwijkend analyseresultaat voor een stof die alleen binnen wedstrijdverband verboden is, wordt niet als opzettelijk beschouwd indien het een niet-specifieke stof betreft en de sporter kan aantonen dat de verboden stof buiten wedstrijdverband werd gebruikt in een context die niets te maken heeft met sportprestaties.

De dopingpraktijk dateert van voor de inwerkingtreding van de gewijzigde versie van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012. De meest milde regelgeving dient te gelden voor de sporter. Dit houdt in dat de standaardsanctie twee jaar uitsluiting is en niet vier jaar, zoals geldig vanaf 31 maart 2015.

Ondanks het relaas dat de sporter bracht tijdens de zittingen, kan de disciplinaire commissie enkel vaststellen dat de sporter niet aantoonde hoe het middel in zijn lichaam is gekomen, noch dat er sprake is van een afwezigheid aan schuld of een niet-significante schuld in zijn hoofde. Of de NADO het bewijs levert van het opzettelijk karakter van de dopingpraktijk of niet, is in de mildere wet niet relevant: de standaardsanctie blijft twee jaar bij gebrek aan bewijs van afwezigheid van schuld of niet-significante schuld.

De standaardsanctie van twee jaar uitsluiting dient de sporter te wijzen op het belang van voldoende aandacht bij het nemen van middelen, zelfs al zouden deze door een behandelend arts zijn voorgeschreven. Het bijkomend opleggen van een administratieve geldboete oordeelt de commissie niet nodig.

OM DEZE REDENEN, DE COMMISSIE

Na beraad, en op tegenspraak

verklaart de sporter **uitgesloten** voor een periode van **twee jaar** hetgeen inhoudt dat hem verbod wordt opgelegd om deel te nemen aan enige sportactiviteit als sporter alsook in eender welke hoedanigheid;

zegt dat de uitsluiting **aanvangt op maart 2015 en loopt tot en met maart 2017,**

legt een deel van de kosten die aan deze procedure verbonden zijn, nl. ten belope van een bedrag van € 350, te last van de sporter en veroordeelt hem tot betaling hiervan.

Deze beslissing is gewezen te Brussel door de disciplinaire commissie voor niet-elitesporters, samengesteld uit de leden die in deze zaak hebben gezeteld en geoordeeld, nl.

B. Meganck,
voorzitter

J. Ghooos
geneesheer-lid

J. Van den Berghe,
lid

en op de openbare zitting van 10 november 2015 uitgesproken door de voorzitter B. Meganck, met bijstand van mevrouw Heidi Colsoul, secretaris

B. Meganck, voorzitter

H. Colsoul